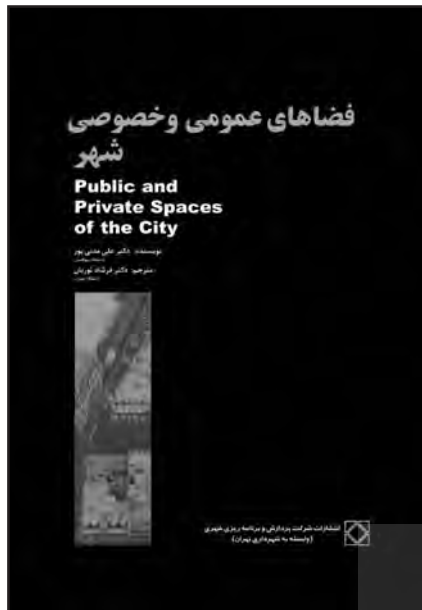

کتاب

فضای عمومی و خصوصی شهر

از انتشارات شرکت پردازش و برنامه ریزی شهری منتشر شد

نویسنده: دکتر علی مدنی پور

مترجم: دکتر فرشاد نوریان

تیراژ: ۱۵۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۹۴۳-۵۵-۰

مردم ایران در طی شکل گیری انقلاب شکوهمند اسلامی بود که فضاهای عمومی شهرهای ما نقشی پر از رمز و راز و در عین حال عینی و ملموس ایفاء کردند و این می تواند موضوعی مهم برای مطالعه دقیقتری از جانب پژوهشگران شهری ما در آینده باشد. اگر چه این کتاب برای خوانندگان غیرفارسی زبان و عمدتاً غربی نگاشته شده اما مطالعه آن برای دانشگاهیان، مدیران شهرها و حرفه مندان شهرسازی ایران به منظور پاسخگویی به سؤالی که در بالا بیان شد، توصیه می شود. آنچه که ما به عنوان چارچوب نظری لازم داریم تا در طرحهای توسعه شهری منجمله طرحهای موضعی و موضوعی به عنوان زیربنای طرحها بکار بندیم به طور مستقیم و صریح از این کتاب بدست نمی آید لکن با ترجمه آن توانسته ایم منبع معتبری را به ادبیات شهرسازی قابل دسترس دانشگاهیان، مدیران و حرفه مندان در امور شهری بیافزائیم تا شاید با کسب شناخت بهتر از بخشی از ساز و کارهای موجود در شکل گیری شهرها بتوانیم در طرح سؤالات مؤثر در ارتقای کیفیت زندگی شهری قدمی برداریم.

آنچه که در این کتاب مورد تأکید مکرر قرار گرفته، توجه به کیفیت زندگی شهروندانی است که در عرصه های گوناگون شهر حضور می یابند و آگاهانه یا ناخودآگاه بر آن عرصه ها تأثیر گذاشته یا از آنها تأثیر می پذیرند. این کتاب بیطرفانه دیدگاه های گوناگونی را که در جهان نسبت به عرصه های عمومی و خصوصی مطرح است بیان کرده و به نقد آنان از یکدیگر می پردازد اما علاوه بر آن توانسته است فضا را نه تنها از جنبه کالبدی بلکه اجتماعی، سیاسی و فرهنگی و خارج از جو ژورنالیستی و با تسلط بر سکوی علمی، تعریف و مورد موشکافی قرار دهد.

آیا بکارگیری مفاهیم فضاهای عمومی و خصوصی در طراحی و برنامه ریزی برای شهرهای معاصر ایران به عنوان وسیله برای ارتقای کیفیت زندگی جایگاهی دارد؟ پاسخ به این سؤال دست نیافتنی است مگر آنکه فضاهای مذکور در ادبیات ما چارچوب نظری مناسبی بیابند.

شهرهای ایران در گذشته اگر چه از فضاهای عمومی و نیمه عمومی - نیمه خصوصی تعریف شده ای برخوردار بوده و ویژگی های مطلوب و نامطلوب خاص خود را داشته اند لکن در شهرگرایی و به تبع آن شهرسازی معاصر، اینگونه فضاها به طور غالب تجلی ابهام گونه ای دارند. تنها در دوران جنبش سیاسی - فرهنگی